

פרשת מטות

וישבו בני ישראל את נשי מדין (לא, ט)

לעיל כתוב: "ויצבאו על מדין" ולא פרש הכתוב מי עשה זאת. גם כשנאמר "ויהרגו כל זכר", "ואת מלכי מדין הרגו", "ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב" - בכל המקומות הללו לא מוזכר בפרוש מי הרגם, אלא צוין מקודם שישראל עשו זאת. מדוע, אם כן, מציינת התורה ש"בני ישראל" שבו את נשי מדין?

התשובה היא - אומר רבי אברהם אזולאי, בספרו "בעלי ברית אברם" (מתוך הספר "חכמי וגאוני מרוקו"): שכאן הלכו לשבות נשים, ונשים אינן נמצאות בשדה הקרב, אלא בבתים. לכן צוה עליהם משה שילכו שנים שנים - "בני ישראל" - כדי שלא לעבור על אסור יחוד!

ומוסיף רבי זלמן סורוצקין זצ"ל, שמשום כך מובא במדרש (במדבר רבה כב, ב) על הפסוק "וימסרו מאלפי בני ישראל", "שהיו נמסרין זוגות זה לזה". מדוע דוקא באופן זה? כי כשיצאו למלחמה הזאת, היה צורך לצאת שנים שנים, למנוע מצב של יחוד.

דבר זה - אומר רבי חיים מוולוז'ין - נרמז בפסוק בשיר השירים (ד, ב): "שניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם":

"שניך" - הכונה לגבורי החיל. "שעלו מן הרחצה" - והנם נקיים, אין בהם כל חטא. ומדוע? כיון "שכלם מתאימות" - שהלכו בחברותא, שנים שנים, ומטעם זה "שכלה אין בהם".

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א